

med større Banfælighed at holde et saadant Blad samlet, saaledes at det til alle Tider er ved Haanden, og man let kan finde, hvad man deri søger. Derfor har Udvalget lagt megen Vægt paa, at Bekjendtgjørelser om Varemærker og om Firmaer og andre lignende Bekjendtgjørelser, som Regjeringen maatte finde det passende at indføre i et saadant Blad, indførtes i denne Tidende. For at skaffe denne Tidende en saa almindelig Udbredelse i Handelsverdenen, at den derved kunde staae den Nytte, som tilligtes, og navnlig for at udbrede den i Provindserne, hvor den Bedkommende, som ønsker et Varemærke anmeldt, ikke selv kan gaa op og efterse Registret, men maatte holde en Kommissjonær til at gjøre dette, før han begjærede et Varemærke indregistreret, vilde det være en stor Hjælp, naar der paa ethvert Sted kunde findes en saadan Registreringstidende, som kunde erstaae Udgangen til selve Centralregistret. Der er et enkelt Punkt i Bestemmelserne om Registreringstidenden, med Hensyn til hvilket der er stillet en Ændring, idet Udvalget har ment, at det Maal paa Varemærkerne, som er foreslaaet i Lovforslaget, noget burde forhøies, idet det er blevet gjort gjældende af et æret Medlem, som ogsaa er Medlem af Udvalget, at det vilde være naturligt, at Mange, som bruge Etiketter for at betegne deres Varer, f. Ex. Etiketter paa Flasker, kunde ønske at beholde den samme Etikette som Varemærke, og at det Maal, som var foreslaaet i Lovforslaget vilde være temmelig lille. Nu har man foreslaaet, at det højeste Maal sættes til 6" i Bredden og 4" i Høiden, og Varemærket vil i mange Tilfælde ikke behøve at være saa stort, men paa den anden Side vil der være flere, der vist vilde ønske, at det maa have en saadan Størrelse, der dog ikke i og for sig er saa særdeles stor.

Jeg skal apenbent med at udtale mig om de Ændringsforslag, der ere stillede af det ærede 3die Medlem for 5te Kredts (Dyrehøll), indtil den ærede Forslagsstiller har yttret sig derom, ligesom jeg ogsaa med Hensyn til de af den høitærede Indenrigsminister stillede Ændringsforslag til §§ 1 og 3 skal forbeholde mig nærmere at udtale mig. Det vil ses, at Forskjellen mellem Ændringsforslaget til § 3 og Udvalgets Ændringsforslag er den, at Udvalget har ment, at det vilde være ønskeligt, at Indenrigsministeren blev stillet ganske frit lige overfor denne nye Sags Ordning, for at Honoraret til Registratør kan afspasses efter det Arbejde, som han vil have at udføre. Det er forekommet Udvalget, hvor dette Spørgsmaal har været under Overveielse, at det vilde kunne berede Regjeringen ikke saa Banfæligheder, om den skulde have Honoraret til Registratør og Kontorudgifter fastsat ved Finantsloven. Jeg har den Overbevisning, at de Kjendelser saa vel som de øvrige Indtægter, der falde af ved denne Sags Gjennemførelse, hvilke Udvalget foreslaar skulde tilfalde Statskassen, vilde indeholde meget rigelige

Midler til at gjennemføre Loven til baade at løse Registratør, betale Kontorudgiften o. s. v. Det er vel muligt, at, naar det i Motiverne til Lovforslaget er udtalt, at Benyttelsen af Varemærker har et overordentlig stort Omfang, er det maasse lidt for stærkt; men den har dog et ikke ringe Omfang allerede, og det er utvivlsomt, at den vil faae et langt større Omfang, naar der til Benyttelsen af Varemærker knyttes den Rettighed af kunne faae disse beskyttede, saaledes at der virkelig bliver en udelukkende Ret til at benytte et bestemt Varemærke. Det kan ikke paatvies, at navnlig alle Fabrikanter ville søle Træng til at erholde et Varemærke beskyttet, og Antallet af dem, der aarlig tage Borgerkab som Fabrikanter her i Landet, er jo som kjendt ingenlunde ringe og er stede i Stigen. Der er mangfoldige Klasser af Fabrikanter, for hvem det næsten vil være en Nødvendighed at benytte et Varemærke i Stedet for de mangelfulde Betegnelser, de hidtil have kunnet anbringe paa de ofte meget fine Gjenstande, de frembringe. Jeg vil nævne f. Ex. Symaskinefabrikanterne. Jeg kan sige, at jeg selv har hørt udtale af dem Træng til at faae et Varemærke beskyttet; men i det Hele taget paa alle Metalgjenstande er det af stor Betydning at faae et Varemærke beskyttet, ligesom ogsaa i hele den textile Industri, hvor Varen ofte er af den Bessæfthed, at der stet ikke lader sig paa den anbringe et Navnemærke, men Betegnelsen af Varen udelukkende maa indskræntes til et Varemærke. Der er i Kjøbenhavn i forrige Aar — jeg har efterset det — 66 Fabrikanter, der have løst Borgerkab foruden 105, der have løst Borgerkab som Grossererere. Af disse 66 Fabrikanter tør det vistnok sikkert paaregnes, at, for i det Mindste de 50 vilde det være til stor Nytte, hvis de kunde faae Beskyttelse for et Varemærke, og af det store Antal af Grossererere, der aarlig tage Borgerkab i Kjøbenhavn, vil der være ikke saa, der ligeledes vilde have Træng til at faae Beskyttelse for Varemærker. Jeg tror derfor, at, naar en saadan Centralregistrering bliver gjældende for hele Riget, vil, uden at tage Hensyn til, hvad der vil indkomme for Anmeldelser fra Udlandet, det Antal af Varemærker, som ønskes beskyttet, ingenlunde blive ringe, saa at der vistnok deri vil findes tilstrækkelige Midler til at udbede Alt, hvad Gjennemførelsen af Loven vil medføre. For mig staar det, som om det vil være en Behagelighed for Administrationen, at den staar frit lige overfor denne Sags Ordning; men det er naturligvis et Spørgsmaal, som ligger den høitærede Indenrigsminister nærmere at besvare, og for saa vidt den høitærede Indenrigsminister sætter Pris paa at skulle henvende sig til Rigsdagen for at faae Bevilling til Honorar osv., kan der naturligvis fra Udvalgets Side Intet derved være at erindre.